

**UCHWAŁA NR 24
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY NAUKI PRAWNE**

z dnia 26 kwietnia 2021 r.

**o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr. Pawłowi Kobesowi
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne**

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r. poz. 1789, dalej: ustawa o stopniach i tytule), w związku z art. 179 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 z późn. zm.), w związku z § 2 ust. 2 i § 5 ust. 1 uchwały nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 16 października 2019 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 340 z późn. zm.), Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne, w składzie jak w załączniku, na podstawie opinii komisji habilitacyjnej w składzie:

- 1) prof. dr hab. Hanna Paluszkiewicz – przewodnicząca,
  - 2) dr hab. Barbara Namysłowska-Gabrysiak – sekretarz,
  - 3) dr hab. Ewa Kruk, prof. UMCS – recenzent,
  - 4) dr hab. Dariusz Jagiełło, prof. Uniwersytetu SWPS – recenzent,
  - 5) dr hab. Paweł Waszkiewicz, prof. UW – recenzent,
  - 6) prof. dr hab. Eleonora Zielińska – członek komisji,
  - 7) prof. dr hab. Jarosław Majewski – członek komisji,
- z dnia 27 października 2020 roku, w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego,

**odmawia dr. Pawłowi Kobesowi nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki
prawne.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, uchwała w przedmiocie odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest podejmowana

w głosowaniu tajnym i zapada bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

Poddano pod głosowanie uchwałę w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Pawłowi Kobesowi, mając stosownie do art. 18a ust. 1 ustawy o stopniach i tytule za podstawę konkluzję opinii komisji habilitacyjnej. W głosowaniu tajnym nad odmową nadania dr. Pawłowi Kobesowi stopnia doktora habilitowanego głosowało 26 osób, uprawnionych do głosowania było 36 osób. Za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego oddano 21 głosów, przeciw odmowie oddano 2 głosy, wstrzymały się od głosu 3 osoby.

Wobec tego bezwzględną większością głosów, przy obecności więcej niż połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania, odmówiono dr. Pawłowi Kobesowi nadania stopnia doktora habilitowanego.

Członkowie Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne mieli dostęp do akt sprawy i dysponowali zarówno dokumentacją wniosku habilitacyjnego, recenzjami, jak i dokumentacją wytworzoną przez komisję habilitacyjną. Zostali też poinformowani o dotychczasowym przebiegu postępowania, w szczególności o konkluzjach sporządzonych recenzji oraz o negatywnym wyniku głosowania na forum komisji habilitacyjnej. W wystąpieniu sekretarza komisji habilitacyjnej przytoczono najważniejsze argumenty podnoszone w trakcie obrad komisji habilitacyjnej, jak też zreferowano wątpliwości prawne związane z procedowaniem w sprawie, które przyszło komisji habilitacyjnej rozstrzygać.

W trakcie długiej, pogłębionej i wielowątkowej dyskusji, która odbyła się w tej sprawie na posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne i której przebieg szczegółowo został przedstawiony w protokole z tego posiedzenia, decydujące okazały się argumenty przemawiające przeciwko nadaniu stopnia naukowego, nawiązujące do treści poszczególnych recenzji oraz ustaleń sformułowanych w toku prac komisji habilitacyjnej. Wśród szczegółowych zastrzeżeń i wątpliwości podnoszonych w dyskusji wobec dorobku dr. Pawła Kobesa wskazywano, że:

- dorobek naukowy Habilitanta mieszczący się w ramach dyscypliny nauki prawne jest nieznaczący, zaś część przedstawionego do oceny dorobku mieści się w ramach dyscypliny nauk o bezpieczeństwie;
- Habilitant nie przedstawia własnej opinii przy prowadzeniu wywodu naukowego; zwrócono uwagę na brak redefinicji zjawisk podejmowanych przez Habilitanta w monografii;
- Habilitant zasadniczo pominał piśmiennictwo obce w bazie źródłowej monografii habilitacyjnej, nie podjął próby weryfikacji literatury zagranicznej;
- praca habilitacyjna nie prezentuje dostatecznej rzetelności naukowej;
- wystąpiły błędy w analizie przeprowadzonych badań własnych, badań empirycznych, zarówno przedstawionych problemów badawczych, jak i sposobu ich przedstawienia; Habilitant nie dostrzegł, że niektóre z przedstawionych przez niego problemów badawczych są tożsame;
- zaprezentowano w monografii badania w znacznej części będące badaniami prezentującymi wyniki innych autorów, a tylko w ograniczonej części stanowiącymi badania własne Habilitanta; jednak nawet w tej części, którą można określić jako badania własne, są one przeprowadzone przy użyciu błędnych metod. Wskazywano przy tym, że niezależnie od tego, że są błędnie przeprowadzone, to nie można znaleźć wyczerpującego przedstawienia metodologii w odniesieniu do zaprezentowanych przez Habilitanta badań; brakuje w pracy danych umożliwiających weryfikację przeprowadzonych czynności badawczych;

- w monografii wystąpiły znaczące braki w przedstawieniu literatury polskojęzycznej; wystąpiły braki w przedstawieniu badań, które były w literaturze polskiej opracowane, badań empirycznych odnoszących się do funkcji kuratora;
- strona językowa pracy jest wyjątkowo niestaranna; zawiera liczne błędy, literówki, braki łączników, błędy gramatyczne, ortograficzne, stylistyczne, występujące praktycznie na każdej stronie monografii;
- w pracy nadmiernie często występują odwołania do anegdot;
- aktywność naukowa i dydaktyczna nie zasługują na pozytywną ocenę, pomimo tego, że ilościowo dorobek Habilitanta jest imponujący, co w recenzjach zostało wykazane, jednak jednocześnie nie jest równie imponujący w zakresie merytorycznym;
- istnieją wątpliwości formalne, czy monografię „Funkcje kuratora w polityce kryminalnej” można zaliczyć do dyscypliny nauki prawne czy nauki o bezpieczeństwie;
- w dorobku Habilitanta znaleźć można liczne rozdziały w monografiach, których jest redaktorem, co może wskazywać na brak próby wyjścia do redaktorów zewnętrznych, próby wyjścia poza własne środowisko;
- niepokojące jest to, że nazwiska redaktorów monografii, w których pisał Habilitant powtarzają się;
- zastosowana metodyka badawcza budzi wątpliwości; występują mankamenty metodologiczne dotyczące sposobu określenia przedmiotu badań i formułowania tez badawczych.

Uwzględniając powyższe, Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne uznała, kierując się przesłankami nadania stopnia doktora habilitowanego wynikającymi z art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule oraz mając na względzie kryteria określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. nr 196, poz. 1165), że przedstawiony w postępowaniu habilitacyjnym dorobek naukowy, mimo pewnych jego zalet wskazanych na etapie prac komisji habilitacyjnej i podnoszonych też w dyskusji na posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne, nie wnosi znacznego wkładu Habilitanta w rozwój dyscypliny nauki prawne, a jego aktywność naukowa, również posiadająca pewne walory podnoszone w dyskusji, nie może być uznana za istotną – w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule.

W konsekwencji Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne stwierdziła, że dr Paweł Kobes nie spełnia wymagań stawianych osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społeczne, w dyscyplinie nauki prawne.

Wyjaśnienia wymaga, że uchwały podejmowane w toku procedury habilitacyjnej są podejmowane przez uprawnione osoby przy zachowaniu tajności głosowania. Charakterystyczną zaś cechą tego sposobu podejmowania decyzji w sprawie jest fakt, że członkowie organu prowadzącego postępowanie głosują niejawnie nie tylko wobec strony postępowania, lecz także w stosunku do siebie. I właśnie dlatego uzasadnienie decyzji nie może być wyczerpujące, ponieważ znany jest tylko wynik, natomiast nieznane są motywy, jakimi kierowali się głosujący (J.P. Tarno, *Rola odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniach w sprawach stopni naukowych (wybrane zagadnienia)*, „Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego” 2011, nr 6, s. 22, por. s. 30). Możliwe jest zaś przytoczenie argumentów podniesionych w dyskusji, utrwalonych w protokole z posiedzenia, co uczyniono w niniejszym uzasadnieniu.

Pouczenie

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny
Nauki Prawne

prof. dr hab. Robert Grzeszczak

